

**«Σε κάθε άνθρωπο υπάρχει ο ήλιος.
Αφήστε τον να λάμψει».**

Σωκράτης

ΞΕΝΙΑ ΓΙΑΡΟΒΑΓΙΑ. Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Ο ήλιος της Ξένιας Γιαροβάγια έλαμπε από τη γέννησή της – από μικρό παιδί εκδήλωσε ενδιαφέρον προς τη ζωγραφική, το οποίο αργότερα εξελίχτηκε σε επάγγελμα: αυτός ο ήλιος γενναιόδωρα δόθηκε στο καλλιτεχνικό της ταλέντο, ξεχύνοντας σε αυτό την απεραντοσύνη του και την πανδαισία των χρωμάτων, ανάμεσα στα οποία εκείνη ήθελε να βρει τα δικά της και δεν είναι περίεργο που κάποτε η ζωή την οδήγησε στην Ελλάδα. Εκεί που ο ήλιος δεν είναι μόνο 300 μέρες στον ουρανό αλλά σε κάθε χαμόγελο και βλέμμα, σε κάθε παφλασμό των κυμάτων και στην κραυγή του γλάρου, στο παιδικό γέλιο και στα σοφά λόγια των γερόντων, σε κάθε κλαδί ελιάς και σε κάθε κόκκο άμμου. Παίζει με τις ακτίνες του με αρχαίους ναούς και χαρίζει αξέχαστα ηλιοβασιλέματα και ανατολές, δίνει ζωή και αυτό ποτέ δε θα αλλάξει.

Δύο ήλιοι συναντήθηκαν ώστε ο κόσμος να γίνει πιο φωτεινός και περισσότερο υπέροχος- και τι είναι αυτό που τον τελειοποιεί αν όχι η τέχνη; Η Ελλάδα συγκλόνισε τόσο πολύ τη ζωγράφο, ώστε γεννήθηκε μια εμπνευσμένη συλλογή έργων ζωγραφικής με τον τίτλο: «Στις ακτές της Ελλάδας» που περιελάμβανε τοπία, πορτραίτα και καθημερινές σκηνές από τη ζωή των Ελλήνων.

Στη συλλογή βρήκε την ενσάρκωσή του ο ανεπανάληπτος πλούτος της αντίληψης της Ξένιας, φέρνοντας την πολύ κοντά στη χώρα που ως τότε της ήταν άγνωστη. Από το πώς τοποθετείται το χρώμα στον καμβά, από το εύρος των χρωματικών επιλογών και των ταλαντώσεων του χρώματος στη συνθετική δομή, εξαρτάται η διάθεση που προκαλούν τα έργα τέχνης και αντίστοιχα το πώς θα τα αντιληφθεί το κοινό. Η Ξένια διαθέτει μια σπάνια εσωτερική ακεραιότητα. Το πιο βασικό είναι πως στους πίνακές της υπάρχει πολύ ήλιος κι αυτό σημαίνει πολλή ζωή, όπως άλλωστε υπάρχει και σε αυτήν την ίδια.

Σημαντική θέση στο έργο της ζωγράφου κατέχει ο πίνακας με τον τίτλο «ΟΧΙ» ο οποίος ζωγραφίστηκε σύμφωνα με τις καλύτερες παραδόσεις της ρεαλιστικής σχολής ζωγραφικής της Μόσχας. Στον καμβά απεικονίζεται μια πολυπρόσωπη σύνθεση με θέμα τους πανηγυρισμούς του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου του 2015 στην πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα. Ο πίνακας αντιπροσωπεύει μια συλλογική εικόνα της ανεξαρτησίας, της αγάπης για την ελευθερία, της ενότητας του ελληνικού λαού τη στιγμή του εορτασμού. Και δεν είναι τυχαίο που σε πρώτο πλάνο στο κέντρο της σύνθεσης βρίσκεται ένα νεαρό ζευγάρι και πίσω απ' αυτό, στους ώμους του πατέρα, ένα παιδί με μια μικρή πινακίδα που γράφει τη λέξη «ΟΧΙ» ως σύμβολο του νέου μέλλοντος της Ελλάδας.

Ο πίνακας με τον τίτλο: « Νίκη στα ελληνικά» επίσης πολυπρόσωπος, προσελκύει κι αυτός την προσοχή για την συναισθηματικότητα και την καλαισθησία που μεταδίδει. Το κύριο θέμα του έργου είναι το παιχνίδι που πραγματοποιήθηκε ανάμεσα στις ομάδες μπάσκετ της Ελλάδας και της Κροατίας στο οποίο ενώ η ελληνική ομάδα έχανε, κατάφερε να συγκεντρωθεί και στα τελευταία λεπτά ν' αρπάξει τη νίκη από τον αντίπαλο! Η δυνατή χαρά της νίκης μετατράπηκε στον καμβά σε ένα ισχυρό γλυπτό από παίκτες προβάλλοντας την ενότητα του πνεύματος και του αθλητισμού μ' ένα σαφές μήνυμα: ποτέ μην παραιτείσαι, ο αγώνας μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο είναι απαραίτητος. Σε αυτό βρίσκεται η ουσία του ελληνικού φαινομένου. Μια μοναχική φιγούρα ενός Κροάτη αθλητή, ο οποίος σκουπίζει με τη φανέλα τα δάκρυα ή τον ιδρώτα, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τη χαρά του θριάμβου των νικητών.

Ως ζωγράφου του ρεαλισμού την Ξένια την ενδιαφέρουν τα έργα που απεικονίζουν την καθημερινή ζωή στην Ελλάδα. Ένας από τους πιο αναγνωρίσιμους πίνακές της, είναι αυτός που φέρει τον τίτλο: «Θεσσαλονίκη- Παραλία» στον οποίο απεικονίζεται το πιο δημοφιλές μέρος στην πόλη, ένα μέρος που συγκεντρώνονται οι κάτοικοι, που αποτελεί σημείο έλξης για τη νεολαία, ένα μέρος που βρίθεται από ζωή και συγκεντρώνεται ενέργεια. Εδώ λες και η ίδια η Ελλάδα προσφέρει στον καθένα ένα φλιτζάνι δυνατό αρωματικό καφέ ή ένα τονωτικό φραπέ. Η Παραλία είναι η καρδιά της πόλης την οποία πολύ τρυφερά αγγίζουν το πινέλο και η ψυχή της ζωγράφου.

Έχοντας βυθιστεί στην πηγή του ευρωπαϊκού πολιτισμού, έχοντας απορροφήσει την ομορφιά και την αρμονία της φύσης, το μεγαλείο των αρχαίων μνημείων και τον τρόπο της ζωής στη Ελλάδα ,η Ξένια απεικόνισε, χωρίς καμιά αμφιβολία, έναν ιδιαίτερο κόσμο με τον δικό της τρόπο. Βρήκε τους δικούς της τόνους και συναισθηματικές αποχρώσεις κι έκανε σημαντική πρόοδο στο έργο της. Επαγγελματικά ήταν έτοιμη για πειράματα. Πρώτο βήμα σ' αυτό το ταξίδι αποτέλεσε η δημιουργία της νέας συλλογής, εντελώς διαφορετικής απ' ότι ως τότε είχε δημιουργήσει. Αναλλοίωτη έμεινε μόνο η πηγή έμπνευσης, η Ελλάδα.

Η νέα συλλογή των έργων έλαβε την ονομασία: «Χρυσά όνειρα». Διαφέρει στο ύφος και στην τεχνική, χρησιμοποιήθηκαν ακρυλικό και λάδι, ζωγραφίστηκε σε ζεστούς τόνους, ως φόντο σε όλα τα έργα χρησίμευσε η χρυσή άμμος της Ελλάδας και είναι γεμάτη συμβολισμούς και μεταφορές. Το καινούργιο θέμα είναι καλλιτεχνικό γυμνό και στο επίκεντρο μια κοπέλα. Η ζωγράφος απεικονίζει τον δικό της εσωτερικό κόσμο, στον οποίο επήλθε μια πλήρως νομοτελειακή φιλοσοφική επανεξέταση της ουσίας της γυναίκας, κάτι που έρχεται με την εμπειρία και την ωριμότητα τόσο ως ανθρώπου όσο και επαγγελματικά. Η γυναίκα είναι σαν το σύμπαν, μέσα σε αυτό ολόκληρος κόσμος ο οποίος μπορεί να είναι πολύ διαφορετικός, όπως διαφορετική μπορεί να είναι και η ίδια η γυναίκα. Τα όνειρα συνδέουν στενά την πραγματικότητα με την ψευδαίσθηση, με αποτέλεσμα η μία να αντικαθιστά την άλλη και αντίστροφα. Τα όνειρα είναι σαν προστασία από την πραγματικότητα και αποτελούν τον πειρασμό φυγής στην ψευδαίσθηση. Οι πίνακες θέτουν γρίφους με τους συμβολισμούς τους.

«Χρυσά όνειρα-Ρόδι». Ένας από τους μύθους αναφέρει ότι στην Εδέμ, στον παράδεισο ο καρπός του δέντρου δεν ήταν μήλο αλλά ρόδι. Στην Ελλάδα το ρόδι θεωρείται σύμβολο γονιμότητας ενώ στους μύθους της αρχαιότητας υπήρχε η άποψη ότι είναι ικανό να χαρίσει αθανασία. Η κοπέλα στο κέντρο της σύνθεσης φαίνεται σαν να αιωρείται στο γαλήνιο όνειρό της, κρατώντας στο χέρι ένα κλαδί με ρόδια. Καρποί υπάρχουν γύρω της κι ένας από αυτούς είναι ήδη τόσο ώριμος, που οι γινωμένοι κόκκοι καταφέρνουν να σπάσουν τα δεσμά του βαθυκόκκινου φλοιού. Και η κοπέλα είναι έτοιμη να εκτελέσει το προορισμένο, αλλά ακόμα αμφιβάλλει. Τα αιχμηρά κλαδιά που συμβολίζουν τον κίνδυνο, την συγκρατούν. Την ελκυστική και βασανιστική μονομαχία , η ζωγράφος την αποδίδει με εκλεπτυσμένη λεπτότητα.

«Χρυσά όνειρα-Η παρθένα». Κοπέλα με κρίνο στα ανασηκωμένα χέρια. Το λουλούδι συμβολίζει την αγνότητα και καλύπτει το πρόσωπό της. Είναι αμήχανη ,η έκδηλη γύμνια τη δείχνει όμορφη, όμως και ανυπεράσπιστη. Δείχνει σα να φοβάται ότι θα χάσει το πολύτιμο λουλούδι της και το φίδι, που αντιπροσωπεύει τον πειρασμό, είναι ήδη πολύ κοντά. Η προστασία της είναι μόνο δύο μικρά ατρόμητα πουλιά, έτσι μοιάζει η γενναιότητα στην αντιπαράθεση κάτω από τον συμβολισμό της γυναικείας αρχής.

«Χρυσά όνειρα-Σαφάρι». Στον καμβά παρουσιάζεται μια αμαζόνα σε πόζα κυνηγού, η οποία αναζητά το θήραμα. Θαρραλέα, ριψοκίνδυνη , με το βλέμμα προσηλωμένο εμπρός, τίποτα δεν μπορεί να τη σταματήσει. Δίχρωμο φόντο με τις απεικονίσεις σε αυτό σαν μέσα από καθρέφτη, με τους φοίνικες και τις καμηλοπαρδάλεις να συνδυάζουν το πραγματικό με το φανταστικό, τονίζοντας μόνο την ύπαρξη φωτεινών και σκοτεινών δυνάμεων στον άνθρωπο και το απρόβλεπτο στη χρησιμοποίησή τους. Ο άνθρωπος είναι πέρα από το χρόνο και το χώρο, απλά εδώ και τώρα. Η αιώνια μάχη του καλού με το κακό. Η ζωγράφος κατόρθωσε να της μεταδώσει την κομψότητα αλλά και την αγωνιώδη αναμονή.

Τον κάθε πίνακα της συλλογής τον συνοδεύει μικρογραφία, με απόσπασμα της παράστασης που απεικονίζεται στον μεγάλο πίνακα.

Οι πίνακες της Ξένιας Γιαροβάγια εκφράζουν πάντα την επιθυμία και την απόλαυση της δημιουργίας, αποτελούν πάντα αφορμή για προβληματισμό. Η συλλογή ενώνει την αγάπη για την Ελλάδα, με την επιδίωξη να την γνωρίσει όσο το δυνατόν καλύτερα και βαθύτερα και να μεταδώσει τη γοητεία της ίδιας της Ελλάδας.